

[Iver Poulsen.]

ligere undersøgelser og belysning af spørgsmålet, kan de uafhængige tiltræde lovforslaget.

Socialministeren (Bundvad): Jeg siger tak til samtlige ordførere for tilslutning til lovforslaget og gør kun for en ordens skyld opmærksom på, at der er tale om en udskydelse af revisionen i 2 år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

(Lovforslaget (nr. 122) findes i tillæg A. sp. 1785, fremsættelsen i tidenden sp. 3146).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dalsager: Ved første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri redegjorde jeg for den kolossale udvikling, der er sket inden for fiskerierhvervet i den sidste halve snes år, idet jeg bl. a. fremdrog tallene for den meget store forøgelse, der er sket i mængden af ilandbragt fisk, og den store forøgelse, der er sket i fiskerierhvervets eksport. Ved denne lejlighed spurgte jeg den højtærede fiskeriminister, om han ikke mente, at tiden nu var inde til at foretage en revision af loven om kvalitetskontrol med fiskevarer. Nu er jeg meget vel klar over, at min forespørgsel på det tidspunkt ikke var det, der gav anledning til, at dette lovforslag blev fremsat, idet jeg nu er klar over, at lovforslaget har været under forberedelse i længere tid. Men netop med baggrund i hele den udvikling, der er foregået, er det jo helt rimeligt, at loven fra 1954 også bliver taget op til revision, idet forholdene i dag på en lang række områder adskiller sig fra forholdene dengang.

Den første lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer blev vedtaget af det høje ting i 1950. Den blev revideret i 1954, og en mindre ændring vedrørende foder til fisk

og om fiskemel gennemførtes i 1962. Det foreliggende lovforslag har jo i høj grad karakter af en rammelov med en lang række bemyndigelser til fiskeriministeren til administrativt at fastlægge de nærmere enkeltheder.

Nu ved jeg meget vel, at der i det høje ting er visse betænkeligheder ved alt for udstrakte bemyndigelser til ministrene, men jeg mener dog på den anden side også, at det område, vi her har til behandling, rummer så mange detaljer, så mange enkeltheder, at det vil være særdeles vanskeligt at lovgive på alle disse forskellige områder. I denne henseende er dette lovforslag sådan set heller ikke noget modstykke til den hidtil gældende lov, der ligeledes indeholder en lang række bemyndigelser til fiskeriministeren til efter forhandling med det omtalte kvalitetsudvalg at fastlægge de nærmere enkeltheder.

Det er min opfattelse, at loven af de skiftende fiskeriministre har været administreret på en god og fornuftig måde, således at de i loven nedfældede bemyndigelser ikke på nogen måde har været misbrugt og også har været administreret således, at de erhverv, som har været berørt af loven, har været tilfredse med den administration, der er foregået. Jeg kan derfor også i dette tilfælde tiltræde, at lovforslaget har fået den foreslåede udformning. Udviklingen foregår jo også på dette område meget hurtigt, og det ville være særdeles vanskeligt at være forudseende nok i en lovgivning af denne karakter. Det kan ikke være klogt og heller ikke særlig hensynsfuldt over for erhvervene, om en lovgivning af denne art skulle tages op til revision alt for tit.

Loven skal jo tjene to formål, der begge er meget vigtige, nemlig for det første de sundhedsmæssige og hygiejniske interesser, alle må have i de fødevarer, man køber, og for det andet den eksportmæssige side af sagen. Specielt fiskerierhvervet, men også samfundet som helhed er interesseret i at få fastslået, at danske varer er ensbetydende med kvalitetsvarer. Vi ved jo, hvilken betydning det har haft for landbrugseksporten, at den danske eksport på dette område har fået dette gode renommé i udlandet.

Jeg bemærker, at § 5 i det foreliggende lovforslag, der vedrører mærkning af varer,